

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIIe VAKANTIEKAMER

**nr. 7304 van 27 juli 2011
in de zaak A. 201.099/XIV-33.347**

In zake :

XXXXX
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Marie-Claire Frère
kantoor houdend te 1000 Brussel
Regentschapsstraat 23
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 14 juli 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 62.847 van 8 juni 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 25 juli 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen neemt waarop artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) niet van toepassing is. Artikel 52

van de Vreemdelingenwet heeft betrekking op de bevoegdheden van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en kan dan ook niet dienstig worden ingeroepen in een cassatieberoep tegen een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Waar de verzoeker verwijst naar de beslissing van de commissaris-generaal en hij een feitelijke uiteenzetting geeft over de positie van de oudste zoon in Afghanistan, dient te worden opgemerkt dat de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om de motieven van de commissaris-generaal te beoordelen noch om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

In tegenstelling tot wat de verzoeker aanvoert, maakt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen in het bestreden arrest wel degelijk een afweging tussen de uitsluiting van de subsidiaire beschermingsstatus en artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, (E.V.R.M.). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst er immers op dat de uitsluitingsgronden in de artikelen 55/2 en 55/4 van de Vreemdelingenwet de Belgische overheden niet vrijstellen van de naleving van internationale verplichtingen, inzonderheid deze die voortvloeien uit de artikelen 2 en 3 van het E.V.R.M., maar dat hij in casu geen uitspraak doet over een verwijderingsmaatregel. Het enige middel is in die mate kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

- 1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.**
- 2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.**

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zevenentwintig juli tweeduizend en elf, door:

André Beirlaen, kamervoorzitter,

bijgestaan door

Joris Casneuf, griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

André Beirlaen